

позбавляти економіку на всіх рівнях від вище перерахованих факторів за допомогою введення підтримуючих програм, збільшення інвестицій можливо законодавчих проектів на державному та регіональному рівні які підвищать ефективність впровадження.

ГОЛОВІНА Ю.В., магістрант, м. Харків, НТУ «ХП»

ІННОВАЦІЙНА КУЛЬТУРА НА ПІДПРИЄМСТВІ

Інноваційна культура - це система цінностей, що відповідають інноваційному розвитку суспільства, держави, регіонів, галузей економіки, підприємств, установ, організацій і відображають індивідуально-психологічні якості, інші найважливіші соціальні цінності людини, які сприяють формуванню та розвитку інноваційно-активної особистості [1].

Однією з головних передумов ефективності інноваційної діяльності підприємства є наявність певного рівня інноваційної культури, яка визначає спроможність персоналу сприймати, розробляти і виготовляти інновації, використовувати їх у своїй діяльності, сприяє реалізації креативного потенціалу працівників, мотивує їх на досягнення найвищих результатів. Адекватна оцінка наявного рівня інноваційної культури дозволяє визначити можливість розвитку підприємства на основі інновацій, об'єктивно оцінити шанси на успіх реалізації конкретних інноваційних проектів, обґрунтовано управляти процесами формування інноваційно-сприятливого середовища. Відповідно, постає проблема визначення оціночних показників та формування критеріальної бази для прийняття управлінських рішень за результатами оцінки.

Інноваційну культуру підприємства слід розглядати як складову його корпоративної культури [2]. При цьому корпоративна культура є складовим елементом організаційного капіталу як підсистеми інтелектуального капіталу підприємства, який, у свою чергу, є складовою його потенціалу інноваційного розвитку (ІПР). На інноваційну культуру підприємства впливають елементи систем більш високого рівня (фактори впливу). З іншого боку, інноваційна культура сама впливає на їх стан. Для визначення напрямку і сили впливу елементів доцільним є аналіз факторів, що визначають стан складових і елементів ІПР підприємства.

Основні фактори, що впливають на стан інноваційної культури підприємства, доцільно розділити на: факторів безпосереднього впливу та фактори опосередкованого впливу.

До факторів безпосереднього впливу слід віднести: систему організації і управління інноваційною діяльністю команди інноваційного проекту; мотивацію ефективної діяльності, участі у плануванні і управлінні інноваційними проектами; націленість на розвиток і реалізацію інтелектуального і креативного потенціалу кожного члена команди інноваційного проекту. Ці фактори є суб'єктивними, тобто керованими (хоча б частково).

До факторів опосередкованого впливу слід віднести: інноваційну культуру суспільства, як соціокультурний механізм регулювання інноваційної поведінки людей; ринкові фактори; методи державного стимулювання і регулювання інноваційної діяльності. Ці фактори є об'єктивними, або некерованими, під їх дію слід підлаштовуватися, використовуючи сприятливі можливості і уникаючи несприятливих.

Вони, в основному, характеризують вплив зовнішнього середовища. При цьому оцінка факторів опосередкованого впливу здійснюється не напряму, а через фактори безпосереднього впливу, дію яких вони посилюють чи послаблюють.

Список використаних джерел: 1. Инновационные технологии в гуманитарном вузе / В.И. Носков, А.В. Кальянов, О.В. Мирошниченко и др. ; [под ред. проф. В.И. Носкова]. - Донецк : ООО «Лебедь», 2002. - 288 с.; 2. Організаційно-економічні передумови формування інноваційно-сприятливого середовища на підприємстві / Ю.С. Шипуліна // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2013. – № 3. – С. 100-113.

МАТВЄЄВА Н.М., канд. екон. наук, доцент, Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

ГОЛУБОВА І.А., студент, Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

ХАРАКТЕРИСТИКА ОСНОВНИХ ЕТАПІВ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Сучасне середовище, в якому функціонують вітчизняні підприємства, висуває нові умови, зумовлені ризикованістю, невизначеністю, мінливістю та нестабільністю, що, відповідно, вимагає перегляду ролі планування інноваційної діяльності. Найпростішим вирішенням цієї проблеми є запровадження адаптивних процесів планування інноваційної діяльності підприємства. Адаптивне планування інноваційної діяльності реалізується на підприємстві у вигляді послідовних етапів, для визначення переліку яких необхідно проаналізувати послідовність етапів традиційних видів стратегічного планування. Стратегічне планування інноваційної діяльності має цільовий характер, тобто передбачає постановку й досягнення визначених цілей. Кількість і зміст етапів розробки стратегічних інноваційних планів, а також сама їх форма можуть істотно змінюватися залежно від конкретних умов [1].

Стратегічне планування інноваційної діяльності проходить декілька загальновідомих етапів, а саме: 1) формування стратегічних інноваційних цілей; 2) визначення стратегічних завдань інноваційної діяльності; 3) збір, аналізування й оцінювання інформації про зовнішнє оточення; 4) збір, аналізування й оцінювання інформації про внутрішнє оточення підприємства; 5) планування інноваційної стратегії; 6) розроблення стратегічного плану інноваційної діяльності; 7) аналізування стратегічних альтернатив; 8) вибір генеральної стратегії інноваційного розвитку; 9) контроль та оцінювання результатів впровадження планів інноваційної діяльності [2].

Прикладом стратегічного планування інноваційної діяльності виступає галузь житлового-господарства, а саме «Харківський метрополітен». «Програма будівництва та розвитку Харківського метрополітену на 2010-2015 роки». Необхідність прийняття Програми зумовлена швидким зростанням рівня автомобілізації та обмеженою пропускною спроможністю наземних транспортних магістралей.

Основними напрямками та завданнями з виконання Програми є:

- розробка комплексної транспортної схеми в м. Харкові на основі існуючих схем ліній метрополітену з урахуванням обсягів перевезень всіма видами пасажирського транспорту;
- проектування перспективних напрямків будівництва Харківського метрополітену;
- продовження будівництва нових станцій метро та електродепо;